

Vnímáme přítomnost, abychom ovlivnili budoucnost

Čas je pomíjivý proud, nekonečně proklouzává naším sevřením s okamžiky, které se rozpouštějí jako kapky deště v oceánu. A přesto se nacházíme v křehkém sevření vzpomínek, které nám zahřívají duši a jemné tahání snů a přání, které nás nutí naše cesty životem prodlužovat a křivit, abychom dosáhli toho, po čem hluboko uvnitř toužíme. Vnímání, neoddělitelná čočka, skrze kterou vidíme svět, je darem ale i zátěží. Pro některé přítomná chvíle září slibem, pozváním ke snění, odvahou k tvoření. Pro ostatní je to těžké, s nejistotou a obavou pokračovat v cestě, kterou nemůžete zachytit zrakem či hmatem, ale pouhým odhodláním a vírou, že se nezhroutí.

Tyto pocity nejen odrážejí to, co bude, ale s každým krokem ji mění. Snílek, hledící do budoucnosti, v ní vidí úrodnou půdu, plnou potenciálu, který ještě nebyl objeven. V jejich rukou je čas tvárný, surovina, která se dá vytvarovat do něčeho mimořádného. Naproti tomu pesimista, fixovaný na praskliny a nedokonalosti, zjišťuje, že jeho vidění je zúžené, jejich kroky váhavé. Před oběma se odehrává stejný okamžik, stejná šance, přesto se budoucnost, kterou vytvářejí, rozchází jako světlo od temnoty. Jako naděje od zoufalství.

Tyhle cesty nás můžou zmást. Pocit ztracení a dezorientace se nás bude snažit pohltnout při každém zaváhání nebo nejistotě. Je pouze na nás, jestli se temnotou necháme zastrašit, anebo jestli budeme bojovat za naše cíle a sny až do posledních sil. Každý jeden z nás má cesty odlišné. Některé jsou rovné a stabilní, slibující lehkou a pohodlnou cestu bez překážek. Někteří zas před sebou vidí cesty klikaté a obtížné. Praskliny na každém kroku, strmé zatáčky a hrubý terén. Ať už jsou naše cesty odlišné, jinak dlouhé nebo těžké, každý jeden z nás svou cestou ovlivňujeme i cesty dalších. Láska a rodina jsou tím největším darem, který může člověk na téhle cestě získat. Jsou kotvou, která nás drží, když přijdou bouře, a světlem, které nás provádí temnotou. Láska není jen o romantických citech, ale i hluboké pouto, které spojuje rodiče s dětmi, sourozence mezi sebou, přátele i partnery.

Přítomnost je jediný čas, kdy můžeme něco změnit. Budoucnost je pak obraz toho, co si zrovna dnes vytvoříme. Musíme žít s odvahou a nadějí, nebát se opustit vlastní komfortní zónu, nebát se zkoušet nové věci a zájmy a využít každický moment ke svojí budoucnosti.

Došlová Nikol, 15 let

Základní škola Slavičín-Vlára

Školní 403,

763 21 Slavičín